

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvæ Meditationes Complectitvr circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

40. De filio viduæ apud Nain resuscitato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

MEDITATIO XL.

DE DEFUNCTO FILIO
viduæ apud Naim.

UM a iret Iesus in ciuitatē que
vocatur Naim. & cum eo dis-
cipuli eius, & turba copiosa, &
cum aprouinquaret porta ci-
uitatis, ecce defunctus effere-
batur filius vnicus matris sue,
& hac vidua erat, & turba ciuitatis multa cum
illa.

a Luc. 7. 12.

L.

In hoc adolescente defuncto (præter ea, quæ
proxima meditatione de morte sunt dicta)
considerabo peccatorem, qui ob culpas, ex ve-
hementioribus animi perturbationibus ortas,
mortuus iacet; cuius anima videtur corpori
sicut cuidā pheretro aut sarcophago inclusa.
nā quidquid cogitat, loquitur, aut agit, est cir-
ca carnem & de sua carne. Qui verò hunc lo-
culum portant, quatuor sunt appetitiones siue
passiones vehementes: luxuria scilicet, quæ
appetitio est voluptatum sensuum; ambitio,
quæ inanium honorum; cupiditas, quæ diui-
tiarum; & ira denique quæ est ad vindictam
impulsus contra eos, qui ea bona impediunt.
Ab his quatuor animi perturbationibus por-
tatur miser hic peccator ad innumerabilium
peccatorum abyssum, & tandem ad ipsum in-
ferni profundum: nisi Christus Dominus mi-

III. part. Medit.

Gg

seri-

b *Ier. 9. 1.*

sericordia sua id prohibeat. Ex quo affectus commiserationis concipiam, videns hunc mundum tot huiusmodi mortuis refertum, qui quotidie in publicum prodeunt, & versantur in plateis & portis ciuitatum, dicamque cum Ieremia: *b quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymarum, & plorabo die ac nocte interfectos populi mei.*

II

DEINDE perpendam charitatem & providentiam Christi Domini nostri, qui ea oportunitate voluit venire in Naim, ut mortuo huic adolescenti occurreret; non enim fortuito, sed sciens & prudens, & cum desiderio eum resuscitandi, tunc venit; seipsum ad hoc beneficium ei præstandum, nemine id petente offerens. puellam enim Archisynagogi filiam vitæ restituit, patre eius id petente; Lazarum etiam, petentibus eius sororibus: sed hunc, proprio suo motu: ut misericordiæ suæ magnitudinem, in mortuis animabus quærendis, ostenderet, cum illis in occursum veniens etiam non petentibus remedium offerat, motus tantum earum commiseratione. Quamuis etiam cum tale beneficium ab ipso petitur, ille sit qui præueniens inspirat, ut petatur. ut propterea dicendum sit: omne bonum nostrum ab ipsius misericordiâ initium sumere.

O Pater misericordiarum, respice multitudinem peccatorum, qui in huius mundi plateis mortui iacent; miserere eorum, exi in occursum illis, interclude illorum

gressus

gressus, antequam mors illos in eis comprehendat.

PUNCTVM II.

CV M a Iesus viduam matrem vidisset, misericordia motus super eam, dixit illi: Noli flere. Et accessit & tetigit loculum: hi autem, qui portabant, steterunt. a Luc. 7. 13.

CONSIDERANDVM primò, Christum Dominum nostrum non occultè miraculum hoc sicut præcedens, sed palam pro gloria Patris sui, & vt maiorem doctrinæ suæ auctoritatem adferret, edere voluisse. Quò autem appareret, ipsum nõ ostentationis sed commiserationis gratiã illud facere, teneritudinem cordis ostendit ex miseria illius mulieris; tum quod vidua esset, tum quòd filius, quem amiserat, amicus illi esset. Docet nos hoc factò prudentiam in publicis nostris actionibus adhibendam, ne inanem ostentationem per eas quæramus, docet etiam commiserationem, quam meritò erga afflictos & desolatos habere debemus, sicut magnus Deus noster, qui b *Orphanorum est parens*, viduarum iudex, & omnium protectio, ac tutamen. b Ps. 67. 6.

DEINDE perpendam ipsas huius viduæ lachrymas (etiam si nihil ipsa loqueretur aut peteret) Christum Dominum, ad suscitandum eius filium, permouisse: quia lachrymæ

Gg 2

quas

quas pro nostris aut aliorum peccatis fundimus, potens quoddam genus orationis sunt apud Deum, ut illum ad nostris miserijs occurrendum inclinent. O benignissime Pater, cuius oculi tenerescunt, dum nostros flebiles vident; moueant te ad commiserationem, matris nostræ Ecclesiæ lachrymæ, quæ & ob tuam absentiam vidua censetur; & culpas nostras ita deflet, atque si vnusquisque nostrum vnicus esset eius filius, qui ex eius visceribus prodijset; eius lachrymarum intuitu mihi concede, quod meis ego non sum promeritus. remoue Domine huius plangtus causam, & illam consolare, dicens illi: *noli flere*, quia filium, pro quo lachrymas fendis, ego tibi viuum restituiam.

III.

DENIQUE attendam, Christum Dominum nostrum ad loculum accessisse; illumque tetigisse; portitores vero mox subscississe: ut significaret se, antequam peccatorem ad vitæ gratiam restituat, omnipotentia suæ manu illum tangere, fortibusque inspirationibus, nunc timoris, illi mirando; nunc spei, veniam illi promittendo illum tangere, atque quatuor prædictarum passionum, à quibus raptabatur, impetus coercere. nam et si illæ vehementiores sint, ad tactum tamen & imperium Christi, mox seipsas dedunt. O manus Iesu, quæ crucis lignum tetigisti, ut ei vita redderetur, qui prohibita arboris fructum suis contrectans, vitam amisit; tangite etiam peccatores, ob culpam suam mortuos

tuos, vt seipſos ad gloriæ vitam ſuſcipien-
dam diſponant.

PUNCTVM III.

ET ait a Ieſus, *Adoleſcens, tibi dico ſurge. Et* ^{a Luc. 7. 24}
reſedit, qui erat mortuus, & cœpit loqui:
& dedit illum matri ſuæ.

HIC primùm perpendenda eſt omnipo-
tentia Saluatoris, quam in hoc miraculo o-
ſtendit, qui non neceſſe habuit ſicut Helias
& Eliſæus ^{b 3. Reg. 17.} *expandere ſe atque metiri ſuper*
puerum tribus vicibus & c ponere os ſuum ſu- ^{21.}
per os eius & oculos ſuos ſuper oculos eius & ^{c 4. Reg. 4.}
manus ſuas ſuper manus eius: neque d manu ^{34.}
eum tetigit, ſicut filiam Archiſynagogi; ſed ^{d Mar. 5. 41}
ynico abſoluto & imperioſo verbo, cum mor-
tuo colloquens, atque ſi ſolùm dormiret, eum
vitæ reſtituit.

I.

DEINDE conſiderabo, non eſſe abſque
myſterio, quod hic adoleſcens non ſtatim
cœperit ambulare, ſicut filia Archiſynago-
gi; ſed *reſederit in loculo & cœperit loqui: vt*
ſignificaret, eos peccatores, qui ab animi
ſui perturbationibus ſunt raptati, ſenſim re-
cuperare ſanitatẽ, primùm enim gratiæ
vitam recipiunt, & inordinatum ad res car-
nis affectum deponunt; quamvis aliquid af-
fectionis adhuc remanet, quæ illorum cor
cum eis aglutinat & connectit: ſed poſtea
tandem exuunt omninò prauos mores & con-
ſuetudines. Sed incipiunt tamen ſtatim lo-

I I.

qui, confitendo errores suos, & veniam de ijs petendo, & emendationem proponendo, Deumque ob beneficia, quæ ab eo accipiunt, laudando. Ex quo discam, non indignari contra eos, qui non statim antiquas præteritæ vitæ prauas consuetudines vno ictu exuunt, nam quamuis ipsa iustificatio verè fiat in momento; eius tamen perfectio, sensim & paulatim progreditur.

III.

DENIQUE perpendam Christi Domini charitatem, qua filium resuscitatum mox dedit matri suæ; quamuis sibi illum iure potuisset retinere: sed potius matri tradidit, vt in eius senectute & viduitate illi seruiret; & vt filij resuscitatio plenè illi esset consolationi: quo significatur, proprium esse Christi Domini, mortuos peccatores ad vitam redeuntis reddere matri eorum, quæ est Ecclesia. Et sicut hic adolescens, ex materna domo mortuus, ab alijs deportabatur; sed viuens pedibus suis ad eandem domum, cum magna eius matris lætitia redijt: sic peccator, qui ex congregatione iustorum ab animi sui perturbationibus tractus, discedit; ad eandem, per Christum viuificatus, redit cum libertate spiritus, & magna Ecclesiæ lætitia. Gratias tibi, dulcissime Saluator, ob tot animabus collata beneficia.

VTINAM peccatores omnes redirent, & iustorum congregationi se adiungerent, quò mater eorum Ecclesia plurimos habens

viuen.

viuentes filios exultaret. Siquidem igitur Domine, hanc animi lætitiã ei dare potes, ne quæso illi eam deneges: vt nomen tuum glorificetur, dicamusque, quod præsens ibi turba, hoc miraculum videns, dixit: *quia* *Luc. 7. 16.* *Propheta magnus surrexit in nobis, & quia Deus visitauit plebem suam.*

MEDITATIO XLI.

DE LAZARI RESUS-
citatione.

PUNCTVM I.

ERAT a quidam languens a *Ioan. 11.*
Lazarus, Marthæ & Ma- *1. &c.*
riæ frater: quos omnes Ie-
sus valdè diligebat: Mi-
serunt ergò sorores eius ad
Iesum dicentes. Ecce, quem
amas, infirmatur.

His verbis docemur modum quendam o-
randi breuem, perfectum, & valdè efficacem, *Modus o-*
propriumque virorum spiritualium, qui in *randi apt^o,*
vtraque vita Actiua & Contemplatiua, per *Li. de modo*
Martham & Mariam indicati, diu se exer- *orandi. c. 2.*
cuerunt: quem Hugo de sancto Victore
appellat modum orandi per **INSINUATIO-**
NEM. Consistit autem in proponenda aut in-
sinuanda Deo breuissimè, corporis aut